

anden lignende Grund. Ere Rettens Dommere enige, kan Frifindelsesdom straks afsiges. — Med Hensyn til Bevisførelsen bemærkes, at den foregaar først fra Anklagerens og derefter fra Forsvarets Side. Anklageren afhører de af ham fremstillede Vidner, og Vidner, som fremstilles fra Forsvarets Side, afhøres henholdsvis af Forsvareren eller af Tiltalte; Formanden er imidlertid berettiget og forpligtet til, naar som helst han i Sandhedens Interesse finder Grund dertil, at rette Spørgsmaal til den, som afhøres. Vidner, som fremstilles efter Rettens Beslutning af egen Drift, afhøres af Formanden, dog er han beføjet til at overlade Afhørelsen til Parterne. Dommerne og Nævningerne ere berettigede til at rette Spørgsmaal til Vidnerne. (Hvad her er anført om Vidner, gælder ogsaa Syns- og Skønsmænd.) Derefter foregaar Oplæsning af Dokumenter (det er dog kun visse Arter af Dokumenter, som maa oplæses, medmindre Retten undtagelsesvis giver Tilladelse; udenretslige Bevidnelser angaaende Tiltaltes tidligere Vandel maa under ingen Omstændigheder benyttes). — Efterat Bevisførelsen er tilendebragt, og Anklager og Forsvarer og Tiltalte selv, om han begærer det, har udtalt sig om Bevisførelsens Resultat samt om Retsspørgsmaalene i Sagen, overleverer Anklageren Retten og Forsvareren Udkast til de Spørgsmaal, som skulle forelægges Nævningerne. Efterat derefter Forsvareren og Tiltalte have faaet Lejlighed til at udtale sig om dette Udkast, fastsættes Spørgsmaalene af Retten. I Amindelighed skal hvert Spørgsmaal begynde med: „Er Tiltalte N. N. skyldig?“ Nævningerne svare ikke blot paa, om Tiltalte har gjort det, han sigtes for, men ogsaa om dette kan henføres under noget af de Straffebud, hvorom der efter Anklagen kan være Spørgsmaal, fremdeles om der foreligger nogen Grund, som udelukker Straf, eller Omstændigheder, som efter Straffeloven hjemle Nedsættelse eller Forhøjelse af Straffen udenfor den almindelige Strafferamme, hvorimod det ikke tilkommer dem at afgøre noget om Tilstedeværelsen af Omstændigheder, der kunne komme i Betragtning ved Straffens Udmaalning *indenfor* Lovens Strafferamme, ligesom ogsaa Spørgsmaal om Strafskyldens Forældelse, om de i Straffelovens §§ 7 og 58 ommeldte Omstændigheder og om Straffens Forhøjelse paa Grund af Gentagelse ere udelukkede fra Nævningernes Afgørelse. Ved hvert Spørgsmaal anføres af Formanden, at der udkræves 8 Stemmer til det Svar („ja“ eller „nej“), som er ugunstigst for Tiltalte. Iøvrigt gennemgaar Formanden i Korthed Sagen og dens Bevisligheder og forklarer Spørgsmaalene og de Retsætninger, som skulle lægges til Grund ved deres Besvarelse. Sluttelig begive Nævningerne sig til det for dem bestemte Værelse for at raadslaa. Indtil deres Erklæring er vedtagen, maa intet Samkvem mellem dem og andre finde Sted, ej